

Sygn. akt IV KK 383/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Małachowski

SSN Andrzej Stępkowski

Protokolant Małgorzata Gierczak

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jacka Radoniewicza,

w sprawie **P. K.**

skazanego z art. 177 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 7 sierpnia 2018 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

od postanowienia Sądu Rejonowego w R.

z dnia 22 maja 2017 r., sygn. akt III K (...),

uchyla zaskarżone postanowienie i sprawę P. K. w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności przekazuje Sądowi Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w R. postanowieniem z dnia 22 maja 2017 r., sygn. akt III K (...), odstąpił, na podstawie art. 75 § 4 k.k., od zarządzenia wykonania wobec P. K. kary 2 lat pozbawienia wolności, podając w uzasadnieniu że od końca okresu próby minęło już ponad 6 miesięcy.

Postanowienie to nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w dniu 30 maja 2017 r.

Od tego postanowienia kasację złożył Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zaskarżył je w całości na niekorzyść skazanego P. K. i **zarzucając** rażące i mające istotny wpływ na treść postanowienia naruszenie przepisu prawa materialnego - art. 75 § 1 i 4 k.k., polegające na niezasadnym odstępieniu od obligatoryjnego zarządzenia wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wobec P. K. na mocy wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 26 września 2013 r., sygn. III K (...) w następstwie błędnego uznania, iż od zakończenia 5 - letniego okresu próby wyznaczonego wskazanym wyrokiem upłynęło ponad 6 miesięcy **wniósł** o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona na niekorzyść skazanego jest oczywiście zasadna (tylko z uwagi na ograniczenie wpisane w treść art. 535 § 5 k.p.k. nie mogła zostać rozpoznana na posiedzeniu).

Rację ma Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, że zaskarżone kasacją postanowienie jest obarczone rażącym naruszeniem przepisu prawa materialnego wskazanym w zarzucie kasacji.

Przypomnieć należy, iż Sąd Rejonowy w R. wyrokiem z dnia 26 września 2013 r., sygn. akt III K (...), uznał P. K. za winnego tego, że w dniu 22 października 2012 r. w R., na ul. B., nie stosując się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie o sygn. III K (...), środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, prowadził pojazd mechaniczny marki Opel Calibra o nr rej. (...) i umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że w strefie zamieszkania przekroczył dozwoloną prędkość i poruszał się z prędkością około 49 km/h, czym przyczynił się do nieumyślnego spowodowania wypadku drogowego, w którym kierująca rowerem N. P. doznała obrażeń ciała w postaci wstrząśnienia mózgu, skręcenia kręgosłupa szyjnego, stłuczenia barku lewego, stłuczenia ręki lewej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jej ciała na okres powyżej 7 dni, wynoszący do 4 tygodni, po czym zbiegł z miejsca zdarzenia, tj. popełnienia występkę z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw.

z art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. skazał go na karę 2 lat pozbawienia wolności;
na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 lat próby;
na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec P. K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat;
na mocy art. 47 § 1 k.k. orzekł środek karny w postaci nawiązki w kwocie 3.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
na podstawie art. 415 § 3 k.p.k. pozostawił powództwo cywilne bez rozpoznania;
na mocy art. 627 k.p.k. w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1.655.45 zł, w tym opłatę w kwocie 300 zł i wydatki postępowania w kwocie 1.355.45 zł, oraz na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził na rzecz oskarżycielki posiłkowej N. P. kwotę 576 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem przez nią pełnomocnika z wyboru.

Wyrok nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 4 października 2013 r.

Okres obowiązywania środka karnego w postaci orzeczonego wobec P. K. 3 - letniego zakazu prowadzenia pojazdów rozpoczął swój bieg od dnia 12 listopada 2013 r.

Kolejnym wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 22 czerwca 2016 r. sygn. akt III K (...), który został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w G. Ośrodek Zamiejscowy w R. z dnia 16 lutego 2017 r., sygn. akt V.2 Ka (...), P. K. został skazany na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 244 k.k., polegający na tym, że: w dniu 3 września 2014 r. w R., prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, a to samochód osobowy marki Fiat Punto o numerach rejestracyjnych (...), tym samym nie stosując się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego przez Sąd Rejonowy w R. wyrokiem o sygn. akt III K (...), obowiązującego od dnia 12 listopada 2013 r.

Powzięcie informacji o ponownym skazaniu P. K. skutkowało wyznaczeniem posiedzenia w przedmiocie zarządzenia wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności

orzeczonej wobec niego, orzeczoną wyżej, prawomocnym wyrokiem z dnia 26 września 2013 r., sygn. III K (...).

Postanowieniem z dnia 22 maja 2017 r. Sąd Rejonowy w R. odstąpił, na podstawie art. 75 § 4 k.k., od zarządzenia wykonania wskazanej kary, podając w uzasadnieniu, że od końca okresu próby minęło już 6 miesięcy.

Orzeczenie nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w dniu 30 maja 2017 r.

Poza sporem jest iż to postanowienie Sądu Rejonowego w R. zapadło z rażącym naruszeniem prawa karnego materialnego – przepisu art. 75 § 4 k.k.

Nie budzi przecież wątpliwości, iż wobec uprawomocnienia się wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 26 września 2013 r., sygn. akt III K (...), w dniu 4 października 2013 r., wyznaczony tym wyrokiem w stosunku do skazanego P. K. 5 – letni okres próby upłynie dopiero z dniem 4 października 2018 r.

Powyższe oznacza, przy uwzględnieniu treści art. 75 § 4 k.k., że zarządzenie wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wskazanym wyrokiem dopuszczalne jest do dnia 4 kwietnia 2019 r.

Bezspornym jest również, że czyn z art. 244 kk, popełniony przez P. K. w dniu 3 września 2014 r., za który został on w sprawie o sygn. III K (...) Sądu Rejonowego w R., prawomocnie skazany na karę bezwzględną 3 miesięcy pozbawienia wolności, jest umyślnym przestępstwem podobnym do czynu zakwalifikowanego z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za jaki został skazany wyrokiem tego Sądu z dnia 26 września 2013 r., sygn. akt III K (...).

Powyższe prowadzi do wniosku, iż w sprawie o sygn. III K (...) zmaterializowały się przesłanki do obligatoryjnego zarządzenia wykonania orzeczonej wobec skazanego P. K. kary 2 lat pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w R. odstępując zatem od zarządzenia wykonania wskazanej kary, rażąco i w sposób mający istotny wpływ na treść wydanego w dniu 22 maja 2017 r. postanowienia, naruszył przepisy art. 75 § 1 i 4 k.k.

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy z mocy art. 537 § 2 k.p.k. orzekł jak w postanowieniu.

r.g.

